

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 4. marts 2020
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Iren Mirmojtahedi
Sagsnr.: 2020-0030-3759
Dok.: 1397018

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 885 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 10. februar 2020. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Nick Hækkerup

/

Mette Johansen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 885 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren angive fordele og ulemper ved at fravige retsplejelovens regler om, at man skal have en samlet dom, således at der kan dømmes tidligere i en sag med så mange lovovertrædelser som den pågældende i omtalte sag, jf. ”Vanvidsbilist fik en ubetinget frakendelse - men fik fire nye klip og bragede ind i en bus”, fra tv2.dk den 9. februar 2020?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigsadvokaten, der har oplyst følgende:

”Reglerne om værneting og forening af straffesager fremgår af retsplejelovens kapitel 63.

Det følger bl.a. af retsplejelovens § 705, stk. 1, at samtidig forfølgning mod samme sigtede for flere forbrydelser bør ske under én sag, hvis dette kan ske uden væsentlig forhaling eller vanskelighed (såkaldt objektiv kumulation).

Når flere sager mod samme sigtede så vidt muligt bør sammenlægges, skyldes det bl.a. hensynet til tiltalte samt hensynet til procesøkonomi. Der bør dog ikke ske sammenlægning af straffesager, såfremt det vil medføre væsentlig forhaling eller vanskelighed. Hensynet til en hurtig og effektiv straffesagsbehandling indgår således også i vurderingen af, om straffesager bør sammenlægges eller ej.

Vurderingen af, om flere straffesager bør sammenlægges, foretages i første omgang af anklagemyndigheden. Anklagemyndigheden foretager en konkret afvejning af hensynet til sammenlægning af sager over for hensynet til ikke at forhale og vanskeliggøre sagen. Retten har dog kompetence til at beslutte, at sager skal adskilles og behandles særskilt eller forenes til én sag, jf. retsplejelovens § 706 og § 707, stk. 1.

I de tilfælde, hvor en sigtet har flere forbrydelser til samtidig pådømmelse, fastsætter retten en fælles straf, jf. straffelovens § 88. Behandles flere sager mod den samme sigtede ikke samlet, selvom det principielt er muligt, finder straffelovens § 89 anvendelse. Bestemmelsen regulerer den situation, hvor en person, der allerede er dømt til straf, findes yderligere skyldig i en forud for dommen begået strafbar handling. I den situation kan der idømmes en tillægsstraf, såfremt samtidig pådømmelse af den strafbare handling ville have medført en forhøjelse af straffen.

På den måde er det som udgangspunkt uden betydning for stra-

fudmålingen, om en sigtet får behandlet flere lovovertrædelser samlet eller adskilt.”

Det voldsomme pres på myndighederne i straffesagskæden medfører store udfordringer med lange sagsbehandlingstider. Problematikken med aflyste retsmøder, bl.a. som følge af, at tiltalte sigtes for yderligere lovovertrædelser, har også været rejst af domstolene. Jeg har derfor bedt mit embedsværk om at sørge for, at domstolene – sammen med politiet og anklagemyndigheden – bliver inddraget i arbejdet med at se på, hvilke tiltag der kan bidrage til at nedbringe sagsbehandlingstiden hos domstolene. Dette arbejde vil også inddrage spørgsmålet om sammenlægning af straffesager.

Der henvises til min besvarelse af spørgsmål nr. 751 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg stillede den 27. januar 2020.